

Ο Μητροπολίτης Βεροίας στη Χαλάστρα για την Ιερατική Ημερίδα με θέμα: «Λειτουργοί του Υψίστου»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Στο πνευματικό κέντρο του Ιερού Ναού των Αγίων Νεομαρτύρων Αθανασίου και Ιωάννου των Κουλακιωτών στη [Χαλάστρα](#) πραγματοποιήθηκε το πρωί της Πέμπτης, 30ης Μαΐου 2024, η [Ιερατική Ημερίδα](#) των «Λ΄ Παυλείων» που φέτος είχε ως θέμα: «Λειτουργοί του Υψίστου».

Την ημερίδα προλόγισε και παρουσίασε ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας Αρχιμανδρίτης Αθηναγόρας Μπίρδας, ο οποίος ενημέρωσε τους Ιερείς για τρέχοντα υπηρεσιακά θέματα και για το πρόγραμμα των επετειακών «Λ΄ Παυλείων».

Στην αρχή της ημερίδας χαιρετισμό απηύθυνε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης

Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος με την προσλαλιά του σήμανε την έναρξη των εργασιών της ημερίδας.

Εισηγήσεις ανέπτυξαν ο Αρχιερατικός Επίτροπος Καμπανίας Αρχιμανδρίτης Θεόφιλος Λεμοντζής, Δρ. Θεολογίας, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Το ορθόδοξο λειτουργικό τυπικό έναντι των άλλων χριστιανικών ομολογιών» και ο Αρχιμανδρίτης Νικόδημος Σκρέτας, ομ. καθηγητής της Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ., ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας και τα περί αυτής ποιμαντικά ζητήματα».

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων προσέφερε τα αναμνηστικά των «Λ' Παυλείων», ενώ η ημερίδα ολοκληρώθηκε με γεύμα, το οποίο παρέθεσε ο Δήμος Δέλτα.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων κατά τον χαιρετισμό του ευχαρίστησε τους εκλεκτούς ομιλητές και ιδιαιτέρως τον π. Νικόδημο που αποδέχθηκε για ακόμη μία φορά την πρόσκληση της Ιεράς Μητροπόλεως, την Δήμαρχο Δέλτα κ. Γερακίνα Μπισμπινά για την παράθεση του γεύματος και τον

Αρχιμανδρίτη Θεόφιλο Λεμοντζή για την άρτια διοργάνωση.

Επίσης αναφέρθηκε στο έργο και στην ευθύνη που αναλαμβάνει ένας Λειτουργός του Υψίστου λέγοντας μεταξύ άλλων:

Τριάντα χρόνια συμπληρώνονται φέτος από τον Ιούνιο του 1995, όταν η Ιερά και Αποστολική μας Μητρόπολη αποφάσισε να καθιερώσει ένα ετήσιο κύκλο εκδηλώσεων προς τιμήν του ιδρυτού της, μεγίστου εν αποστόλοις και πρωτο-κορυφαίου αποστόλου Παύλου, για να προβάλλει το στόμα του Χριστού, τον απόστολο της Ελλάδος και της οικουμένης, για να μας γνωρίσει τον λόγο του, που ως λόγος Ιησού Χριστού παραμένει «χθές καί σήμερον ὁ αὐτός καί εἰς τοὺς αἰῶνες», και να προσφέ-ρει και πάλι το «Βήμα» του στη Βέροια για να ακουσθεί ο λόγος του ουρα-νοβάμονος αποστόλου σε όλη την οικουμένη.

Κάθε χρόνο τα «Παύλεια» είχαν και ένα διαφορετικό θέμα, το οποίο φώτιζε μία πλευρά του έργου του αποστόλου Παύλου, παρουσίαζε τη διδασκαλία του για θέματα που απασχολούν την Εκκλησία μας και τον σύγχρονο άνθρωπο, και προέ-βαλε τη σχέση του με την επαρχία μας, τον Ελληνισμό και τον κόσμο. Και το γενικό θέμα εξειδικευόταν με επιμέρους Ημερίδες για τους ιερείς, τους πνευματικούς, τους μοναχούς, τις πρεσβυτέρες και τις μητέρες των κληρικών μας, τους ιεροψάλτες, τους συνεργάτες του κατηχητικού έργου της τοπικής μας Εκκλησίας.

Η ταπεινή αυτή πρωτοβουλία μας ευοδώθηκε με τη χάρη του Θεού και την ενίσχυση του αγίου ενδόξου αποστόλου Παύλου, διότι και το έργο αυτό δεν είναι, σύμφωνα με τον ίδιο, μόνο του θέλοντος ουδέ του τρέχοντος αλλά του ελε-ούντος Θεού, ο οποίος μας αξιώνει και φέτος να οργανώσουμε τα τρια-κοστά «Παύλεια» προς τιμήν του κλητού αποστόλου του, του αποστόλου Παύλου, με γενικό θε-μα «Η λειτουργική ζωή της Εκ-κλη-σίας μας».

Και σήμερα έχουμε τη χαρά να εγκαινιάζουμε το πρόγραμμα των Λ΄ Παυλείων με την Ημερίδα για τους κληρικούς της Ιεράς μας Μητροπόλεως και θέμα: «Λειτουργ-γοί του Υψίστου», στο φιλόξενο Πνευματικό κέντρο του ιερού ναού των αγίων Νεομαρτύρων της Χα-λάστρας, και να ευρισκόμεθα όλοι μαζί επί το αυτό, υπό τη σκέπη του κατ' εξοχήν χώρου διακονίας μας, του ναού του Θεού, του επιγείου οίκου και κατοικητηρίου του ουρα-νίου Πατρός, στον οποίο ο φιλάν-θρωπος Θεός δεν μας κατέστησε μόνο διακόνους του αλλά και λει-τουργούς του, λειτουργούς του Υψί-στου.

Θα αποτελούσε μέγιστη τιμή για όλους μας ακόμη και εάν ο Θεός μας είχε καταστήσει απλώς διακό-νους του, εάν μας επέτρεπε μόνο να τον υπηρετούμε και

να αγγίζου-με το κράσπεδο του ιματίου του. Και θα έπρεπε να είμεθα ευγνώμο-νες προς Αυτόν, γιατί μας αξίωσε αυτής της τιμής, και να καταβάλ-λουμε διά βίου κάθε προσπάθεια για να τον διακονούμε όσο το δυνατόν πιστότερα.

Αντιλαμβανόμεθα όμως, πι-στεύω, όλοι πόσο μεγαλύτερη και υψηλότερη είναι η τιμή και η ευλο-γία, την οποία μας επεδάψιλευσε ο Άγιος Θεός, καθιστώντας μας λει-τουργούς του.

Μας έδωσε, δηλαδή, τη χάρη και το προνόμιο να είμαστε εκείνοι διά των οποίων επιτελεί το έργο του αγιασμού και της σωτηρίας των αν-θρώπων.

Μας έδωσε το προνόμιο να του δανείζουμε τα χέρια μας και τα χείλη μας, ώστε να γίνονται ορατά και αισθητά τα έργα του στους αδελφούς μας.

Και εάν θα έπρεπε να κάναμε το παν για να ανταποκρινόμαστε στην τιμή να είμεθα διάκονοί του, εάν θα έπρεπε να προσπαθούσαμε με όλες μας τις δυνάμεις να ζούμε και να κινούμεθα και να ομιλούμε, όπως αρμόζει σε διακόνους του μεγάλου Θεού, τώρα έχουμε ακόμη μεγαλύτερο χρέος και μεγαλύτερη ευθύνη να ζούμε και να πολι-τευ-ό-μεθα αξίως της κλήσεώς μας ως λειτουργών του Υψίστου.

Τη μεγάλη αυτή ευθύνη αναδει-κνύει σε πολλά σημεία των λόγων του και των επιστολών του ο πρω-τοκορυφαίος απόστολος Παύλος, σκιαγραφώντας τον τρόπο της ανα-στροφής των ιερέων και των επισκόπων, ιδιαιτέρως όμως στις τρεις επιστολές του προς τους συνερ-γάτες του αποστόλους Τιμό-θεο και Τίτο, επισκόπους Εφέσου και Κρήτης αντίστοιχα, αλλά και στην ομιλία του προς τους πρεσβυ-τέρους της Ασίας στήν Έφεσο, την οποία μας παραδίδει στις Πράξεις των Αποστόλων ο ιερός ευαγγελι-στής Λουκάς, ο συνέκδημος του αποστόλου Παύλου.

Η ευθύνη του να είναι ο χοϊκός άνθρωπος λειτουργός του Υψί-στου είναι μεγάλη, όπως είπαμε, όχι μόνο γιατί είναι λειτουργός του Θεού και επιτελεί τα έργα του Θεού, αλλά και διότι το «λει-τουρ-γός» δεν είναι μία ιδιότητα ούτε πολύ περισσότερο ένα επάγγελμα, αλλά ταυτίζεται με την ύπαρξη του ιερέως, με την ύπαρξη του λει-τουρ-γού, στον οποίο ενοικεί η θεία Χά-ρη, την οποία έλαβε κατά την ημέ-ρα της χειροτονίας του και την οποία οφείλει να διατηρεί και να αυξάνει μέσα του, εάν επιθυμεί να ανταποκρίνεται στο υψηλό του λειτούργημα, πάντοτε βεβαίως με συναίσθηση της αδυναμίας και της αναξιότητός του.

Αυτό είναι δυνατόν να επιτευχθεί υπό ορισμένες προϋποθέσεις.

Η πρώτη προϋπόθεση είναι ο ιερέας να αγωνίζεται να ζει την εν Χριστώ ζωή, να ζει δηλαδή αγωνι-ζόμενος πρωτίστως για τον δικό του προσωπικό αγιασμό.

Μπορούμε να φαντασθούμε πόσο τραγικό και πόσο οδυνηρό είναι να μεταδίδουμε τη χάρη του Θεού στους αδελφούς μας και να τους αγιάζουμε και εμείς να χάνουμε αυτή τη χάρη και κατακρινόμαστε, γιατί δεν είμαστε όσο προσεκτικοί οφείλουμε να είμαστε στη ζωή μας και στην αναστροφή μας μέσα και έξω από τον ναό του Θεού;

Όταν π.χ. καλούμε τους αδελ-φούς μας να προσέλθουν στο μυ-στή-ριο της θείας Ευχαριστίας «μετά φόβου Θεού, πίστεως και αγάπης», και εμείς όχι μόνο κοινω-νούμε αλλά και αγγίζουμε το Σώμα του Κυρίου μας με τα χοικά χέρια μας χωρίς να πληρούμε αυτές τις προϋποθέσεις, ή όταν αδιαφο-ρού-με για τη λειτουργική ζωή της Εκ-κλησίας μας, ενώ λέμε «έθελξας πόθω με, Χριστέ, και ηλλοίωσας τω θείω σου έρωτι»;

Η δεύτερη προϋπόθεση είναι να έχουμε σε όλη μας τη ζωή συναί-σθηση της τιμής και της ευθύνης να είμεθα λειτουργοί του Υψί-στου. Να μην μας γίνει συνήθεια η λειτουργική ζωή, όχι με την καλή αλλά με την αρνητική έννοια της λέξεως. Να μην, δηλαδή, αντί να μεταφέρουμε τον ναό και την ιερό-τητα των μυστηρίων και των αγια-στικών πράξεων στη ζωή μας, στην οικογένειά μας, στην καθημερι-νότητά μας, να μεταφέρουμε τον κόσμο και τις επιθυμίες του μέσα στον ναό και πολύ περισσότερο μέσα στο ιερό Βήμα.

Η τρίτη προϋπόθεση είναι να μην ξεχνούμε ποτέ ότι ως λειτουργοί του Υψίστου δεν είμαστε ανεξάρ-τητοι και αυτοδέσποτοι. Είμαστε μέλη του Σώματος του Χριστού, μέλη της Εκκλησίας, μέσω της οποίας έχουμε λάβει τη χάρη της ιερωσύνης και σ' αυτήν έχουμε την αναφορά μας και της οφείλουμε την υπακοή μας.

Η Εκκλησία μας ζει και προχωρεί με την εμπειρία των αγίων της και την παράδοση, την οποία ανά τους αιώνες διατηρεί και μεταδίδει, και την οποία έχουμε χρέος να τηρού-με και εμείς απαρέγκλιτα και με ταπείνωση, διότι μόνο έτσι μένου-με στην Εκκλησία και αγιαζόμαστε. Και πρέπει να θυμόμαστε ότι ο Χρι-στός και η Εκκλησία μας έχουν εμπιστευθεί τις ψυχές των ανθρώ-πων και έχουμε χρέος να αποτε-λούμε γι' αυτούς καλά πρότυπα, και φυσικά να προσπαθούμε να μην τους σκανδαλίζουμε με τη συμπε-ριφορά μας και τους απομα-κρύνουμε από τον Θεό και την Εκκλησία, αντί να τους βοηθούμε να προσεγγίσουν όσο γίνεται πε-ρισ-σότερο τον Χριστό.

Κύριο έργο μας ως λειτουργών του Υψίστου είναι βεβαίως το κατ' εξοχήν μυστήριο της Εκκλησίας μας, το μυστήριο της θείας Ευχαριστίας, το οποίο επιτελούμε μέσα στη θεία Λειτουργία, το όνομα της οποίας δηλώνει τη σχέση που υπάρ-χει μεταξύ «λειτουργού» και «λειτουργίας», αλλά και γενικά το λατρευτικό έργο της Εκκλησίας μας.

Στους δύο αυτούς τομείς του έργου μας ως λειτουργών του Υψί-στου θα αναφερθούν οι δύο εκλεκτοί ομιλητές μας, τους οποί-ους ευχαριστώ θερμά εκ των προ-τέρων.

Ιδιαίτέρως ευχαριστώ για την αποδοχή της προσκλήσεώς μας και καλωσορίζω στην Ιερά Μητρόπο-λη μας και στην Ημερίδα μας τον πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη π. Νικόδημο Σκρέττα, καθηγητή της Ιστορίας και Θεολογίας της θείας Λατρείας, στη Θεολογική Σχο-λή του Αριστοτελείου Πανεπι-στη-μίου Θεσσαλονίκης, ο οποίος θα μας αναπτύξει το θέμα «Το μυ-στήριο της θείας Ευχαριστίας και τα περί αυτήν θέματα».

Ευχαριστώ, βεβαίως, και τον δεύ-τερο ομιλητή μας, τον πανοσιολο-γιώτατο Αρχιμανδρίτη π. Θεόφιλο Λεμοντζή, Αρχιερατικό Επίτροπο Καμπανίας και διδάκτορα της Θεο-λογικής Σχολής του Α.Π.Θ., που φιλοξενεί την Ημερίδα μας εδώ στη Χαλάστρα και στον ναό των Αγίων Νεομαρτύρων Αθανασίου και Ιωάννου των Κουλακιωτών. Ο π. Θεόφιλος θα μας ομιλήσει με θέμα: «Το ορθόδοξο λατρευτικό τυπικό έναντι των άλλων Χριστιανικών ομολογιών».

Και οι δύο εισηγήσεις είμαι βέβαιος ότι έχουν μεγάλο ενδιαφέ-ρον για όλους μας και πιστεύω ότι θα μας δώσουν πολλές αφορμές για συζήτηση που θα είναι χρήσιμη και ωφέλιμη και για την προσω-πική μας κατάρτιση αλλά και για τη διακονία μας.

Σας ευχαριστώ και πάλι από καρ-διάς και αναμένουμε να σας ακού-σουμε.